

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 50-1931)

Originalt emne

Arbejderforhold

Arbejderforhold/Arbejderforhold i Almindelighed

Brandvæsen

Brandvæsen/Brandvæsenets Personale

Foreninger

Foreninger/Fagforeninger

Foreninger/Lægeforeninger

Havnen

Havnen/Havnen i Almindelighed

Havnen/Havnens Personale

Havnen/Lodsvæsen, Lodser

Lønninger

Lønninger/Dyrtidstillæg, Reguleringstillæg

Lønninger/Lønninger i Almindelighed

Lønninger/Pension

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skoletandklinik

Sygehuse

Sygehuse/Hospitalslæger

Vedtægter, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Statuter m.m

Vedtægter, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Statuter m.m/Regulativer,

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 28. marts 1931](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. april 1931](#)
- 3) [Byrådsmødet den 16. april 1931](#)
- 4) [Byrådsmødet den 9. juli 1931](#)
- 5) [Byrådsmødet den 10. september 1931](#)
- 6) [Byrådsmødet den 1. oktober 1931](#)
- 7) [Byrådsmødet den 1. oktober 1931](#)
- 8) [Byrådsmødet den 22. oktober 1931](#)
- 9) [Byrådsmødet den 19. november 1931](#)
- 10) [Byrådsmødet den 7. januar 1932](#)
- 11) [Byrådsmødet den 11. februar 1932](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 28. marts 1931 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Sagen angaaende midlertidig Forlængelse af Kommunens Lønregulativ og Pensionsreglement.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling: "Etter Forhandling med Fællesrepræsentationen for Foreninger af kommunale maanedslønnede Funktionærer og Arbejdere i Aarhus indstiller Lønudvalget til Byraadet, at en yderligere Regulering af 20%-Dyrtidstillæget, nemlig en yderligere Reduktion heraf med 2/17, ikke skal finde Sted fra 1. April d. A. for de Medlemmer af Foreningerne under Fællesrepræsentationen, som er indgaaet paa Overenskomsten af 4. Febr. 1929, saafremt der ikke inden 2. Maj skulde blive afsluttet ny Overenskomst."

H. P. Christensen oplyste, at Anledningen til Mødet var den Sag, som ved sidste Møde blev henvist til Lønudvalget, nemlig Henstillingen fra Overretssagfører Andr. Christensen om at

søge Ministeriets Godkendelse af Kommunens Lønregulativ og Pensionsreglement forlænget udover 1. April d. A. Kommunens Funktionærer havde protesteret herimod, idet de gjorde gældende, al det ikke var Forudsætningen for den tidligere Overenskomst, at den skulde løbe længere, og den var i Efteraaret opsagt fra deres Side. Skulde den vedblive at gælde, vilde de fra 1. April faa en yderligere Nedsættelse af 2/17 af Dyrtidstillæget. Udvalget havde nu forhandlet med dem, og de havde tiltraadt en Henvendelse til Ministeriet om foreløbig Forlængelse imod, at de slipper for Fradraget pr. 1. April. Dette vilde andrage fra 150 Kr. til ca. 400 Kr. aarlig for de forskellige Tjenestemænd, og da de i Forvejen havde mistet 3/17 foruden det oprindelige Dyrtidstillæg paa 180 Kr., blev det en temmelig stor Forringelse. Udvalget var gaaet ind paa foreløbig at udskyde dette Fradrag og anbefalede Byraadet at slutte sig dertil. Lønudvalget havde udarbejdet et Udkast til et nyt Lønregulativ, som var tilstillet Byraadets Medlemmer til Gennemsyn. Man havde her fulgt Reglerne i Statens Lønforslag; efter dette skulde Tjenestemændene have de 3/17 igen, og Fradraget skulde derefter begynde fra 1. April i Aar og rette sig efter Pristallet. Taleren vilde anbefale at tiltræde Forslaget, saaledes at Byraadet anmoder Indenrigsministeriet om en Forlængelse af dets Godkendelse af Overenskomsten.

J. Chr. Møller kunde godt tiltræde en Henvendelse til Ministeriet, men mente, at der burde sættes en Tid for Forlængelsen, saa det ikke trak altfor længe ud.

H. P. Christensen henviste til, at der i den foreslaaede Skrivelse fra Overretssagfører Andr. Christensen var nævnt indtil 30. September.

Holst-Knudsen forstod ikke rigtigt Forslaget. Der blev den 4. Februar 1929 indgaaet en Overenskomst, hvorefter de 20 % af Lønnen skulde være Dyrtidstillæg, som skulde nedsættes paa en bestemt Maade i Henhold til Pristallet, og hvis det vedblivende gjaldt, vilde der nu gaa yderligere 2/17 fra. Nu skulde dette imidlertid ikke fradrages, og efter det ny Forslag gav man dem ogsaa de tidligere fradragne 3/17 tilbage; det kunde derfor se ud, som om man ganske ophævede den Reduktion, der har fundet Sted.

H. P. Christensen svarede, at de 3/17 var gaaet fra i Henhold til den tidligere Overenskomst, og her var kun Tale om de 2/17. Men i det ny Forslag havde man tilbudt at give dem de 3/17 tilbage, og den fremtidige Reguleringskulde saa ske fra 1. April d. A. i Henhold til Pristallet.

Holst-Knudsen spurgte, hvorledes Lønningerne laa i Forhold til Statens.

H. P. Christensen svarede, at man ikke kunde drage fuldstændig Sammenligning, idel enkelte saa maatte gaa langt ned, og andre skulde sættes op. Taleren vilde bede Medlemmerne snarest gennemse det ny Forslag, saa Grupperne kunde give deres Mening til Kende senest Tirsdag for Paaske, idet man havde lovet Funktionærerne at faa det til Gennemsyn i Paaskedagene. Der blev næppe synderligt at ændre ved Forslaget i 1. Omgang; det kom først i 2. Omgang, naar der var forhandlet med Funktionærerne, og man skulde beskæftige sig med de Krav, som blev stillet fra deres Side.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. april 1931 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Forespørgsel fra Kommunebogholderen angaaende Beregning af Dyrtidstillæget til Kommunens Funktionærer.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling: "Tilbagesendes Byraadet, idet Lønudvalget indstiller, at der ved Lønningsudbetalinger for April Maaned d. A. ikke sker yderligere Nedsættelse af det af Kommuens Tjenestemænd (maanedslønnede) siden Oktober 1930 oppebaarne Dyrtidstillæg".

H. P. Christensen anbefalede Indstillingen i Henhold til Byraadets Vedtagelse paa Mødet den 23. Marts. Der havde været noget Røre om, hvorvidt de Tjenestemænd, der ikke havde tiltraadt Overenskomsten, skulde have et Fradrag paa 2/17 i Henhold til Pristallet, men Udvalget foreslog, at alle faar Dyrtidstillæget udbetalt uden yderligere Fradrag, saa maatte man se, hvorledes Forholdene udviklede sig.

K. Mousten havde ikke noget herimod, men da Sygehusenes Budget blev lagt, regnede man med et Fradrag i Dyrtidstillæget paa 2/17, og nu manglede man altsaa disse Penge.

H. P. Christensen haabede, at Sygehusenes Budget var lagt saa rigeligt, at det nok kunde holde alligevel.

Indstillingen vedtoges.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Skrivelse fra Indenrigsministeriet om midlertidig Forlængelse af Stadfæstelsen af Lønregulativet og Pensionsreglementet indtil 30. September 1931.

Toges til Efterretning.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Indstilling fra Lønudvalget til nyt Lønregulativ og Pensionsreglement for Kommunens Tjenestemænd.

Følgende Indstilling forelaa:

"Paa Grundlag af det hidtil gældende Lønregulativ af 1. November 1919, Kommunalvedtægtens §§ 40 og 41, Pensionsreglement af 27. Januar 1921, Overenskomst af 4. Februar 1929 med Fællesrepræsentationen, samt Statens Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd har Lønudvalget udarbejdet hoslågte

Forslag til "Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemandregulativ" og

Forslag til "Pensions-Regulativ for Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemænd og faste Arbejdere,"

i hvilke man endvidere har indsat saadanne Paragraffer, som man efter Erfaring har fundet formaalstjenlige.

Lønudvalget har angaaende fornævnte Forslag ført Forhandlinger med følgende Tjenestemandorganisationer:

Dansk Kedel- og Maskinpasserforbunds Aarhus-Afdeling,

Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, Klub 3,

Aarhus Politiforening,

Handels- og Kontormedhjælperforeningens kommunale Afdeling, Dansk Kommunalarbejderforbunds Aarhus-Afdeling,

De kommunale Arbejdsmands Fagforening, Maskinmestrenes Forening,

Foreningen af Provinssygeplejersker, Ingeniørforbundet af 5. Marts,

Foreningen af Embedsmænd under Aarhus Kommune og Foreningen for Danske Dyr læger, og det lykkedes Udvalget under de afsluttende Forhandlinger at opnaa Tilslutning til Forslagene fra de ovennævnte Organisationer med Undtagelse af Foreningen for Danske Dyr læger, som ikke har kunnet tiltræde Forslagene, ligesom Foreningen af Embedsmænd i sin Svarskrivelse har givet Udtryk for forskellige Krav i Forbindelse med Forslagenes Tiltrædelse, jfr. Bilagene.

Det bemærkes, at man endnu ikke har ført Forhandlinger med Kommunens Overlæger, men at disse Forhandlinger vil blive indledet, naar nærværende Forslag er færdigbehandlet i Byraadet.

Under Forhandlingerne har Organisationerne fremsat en Række Krav bl. a. om Oprykning til højere Lønklasser, ligesom Udvalget har modtaget et stort Antal Andragender fra Tjenestemænd, dels gennem de respektive Udvalg og dels direkte, hvilke Krav og Ønsker Lønudvalget har ment at burde imødekomme i saadanne Tilfælde, hvor man fandt, Misforhold var til Stede, jfr. de respektive Bilag.

Paa Lønudvalgets Initiativ er der truffet visse Aftaler med forskellige Organisationer, særlig med Henblik paa at komme bort fra de betydelige Udgifter, som paaføres Kommunens forskellige Institutioner for Overarbejde og forskudt Arbejdstid, hvorom ligeledes henvises til Bilagene.

De med Organisationerne truffne Ordninger fremgaar af Bilagene som følger:

Bilag I: Fællesrepræsentationen for Foreninger af kommunale maanedslønnede Funktionærer og Arbejdere.

„II: Dansk Kedel- og Maskinpasserforbunds Aarhus-Afdeling.

„III: Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, Klub 3.

„IV: Aarhus Politiforening.

„V:Handels- og Kontormedhjælperforeningens kommunale Afdeling.

„VI:Dansk Kommunalarbejderforbunds Aarhus-Afdeling.

„VII:Maskinmestrenes Forening.

VIII:Foreningen af Provinssygeplejersker.

„IX:Ingeniørforbundet af 5. Marts.

„X:Foreningen af Embedsmænd under Aarhus Kommune.

„XI:Foreningen for danske Dyr læger.

„XII:Diverse.

„ XIII:Tjenestemandsförtegnelse pr. 1.

April 1931 ifl. Forslagene.

Med Hensyn til Forslaget om Fastansættelse af de i Bilagene VI og XII nævnte Spørvejsfunktionærer bemærkes, at det er en Forudsætning, at der forinden Fastansættelse finder Sted skal præsteres tilfredsstillende Helbredsattester fra de paagældende.

Angaaende den økonomiske Konsekvens af de ovenomhandlede Forslags og Aftalers Vedtagelse henvises til Bilag XIV.

Lønudvalget indstiller herefter til Byraadet, at Forslagene til Tjenestemandss- og Pensionsregulativer samt de af Udvalget truffne Aftaler og Bestemmelser, som er indeholdt i vedlagte Bilag, vedtages med Ikrafttræden fra 1. April 1931, for visse Bestemmelssers Vedkommende dog først med Ikrafttræden fra 1. Juli 1931 saaledes som anført i de paagældende Bilag.

Under Behandlingen af det omfattende Materiale er muligvis enkelte tilstedeværende Misforhold blevet overset, hvorfor Lønudvalget mener at burde forbeholde sig senere eventuelt at fremkomme med Indstilling til Byraadet om Rettelse af saadanne eventuelle Misforhold.

Sluttelig bemærkes, at det af Hensyn til Foretagelse af eventuelle senere Ændringer i Regulativerne er af Interesse at betragte disse som Dele af Kommunalvedtægten, og da Bestemmelsserne i Kommunalvedtægten's §§ 40 og 41 iøvrigt er optaget i det foreslaaede Tjenestemandss-Regulativ, foreslaas det, at Kommunalvedtægten's § 40 herefter affattes

saaledes;

"Om de kommunale Tjenestemænds Antal, Ansættelse, Afskedigelse, Lønningsvilkaar, Forretninger etc., samt om Pensionering af Tjenestemændene og deres Enker m. v. gælder de i Tjenestemand-Regulativet og Pensions-Regulativet til enhver Tid indeholdte Bestemmelser." samt at Kommunalvedtægtens § 41 udgaar."

H. P. Christensen forelagde Forslaget med en Redegørelse over de førte Forhandlinger. Det havde ikke været noget let Arbejde at komme til Enighed med Funktionærerne, men i det store og hele var det lykkedes at blive enige om det foreliggende Forslag. Der kunde jo siges meget om, hvorvidt Udvalget havde strakt sig for langt; man havde holdt igen saa meget som muligt, men paa den anden Side var det givet, at man ikke fik en Overenskomst, som blev godkendt af Organisationerne, uden at der i visse Tilfælde blev vist Imødekommenhed, og det Forhold, som man havde haft i de senere Aar, med almindelig Utilfredshed blandt Tjenestemændene, var i Længden uholdbart. Ændringen af Løn- og Pensionsregulativ for et Par Aar siden gav Anledning til Sagsanlæg mod Byraadet; det var nu afgjort ved Højesteret, og Kommunen havde vundet Sagen, men Byen stod sig alligevel bedst ved at have en Ordning, som Funktionærerne var nogenlunde tilfreds med. Udvalget var gaaet med til et yderligere Alderstillæg efter 9 Aars Tjeneste; det medførte selvfølgelig en Forhøjelse af Lønkontoen, men Udvalget havde ment det nødvendigt for at faa en Ordning. Der blev tidligere hævdet, at Kommunen ikke var berettiget til at ændre Lønregulativet, og hvis det havde vist sig at være Tilfældet, vilde Lønnen nu have ligget langt højere. Samtidig var der sket en Del Ændringer i Spørgsmaalet om Overarbejde og forskudt Arbejdstid, som efterhaanden var blevet en meget stor Udgiftspost, men det vilde nu omtrent forsvinde. Taleren gennemgik de forskellige Lønklasser og paaviste Forskellen mellem det gamle og ny Lønregulativ. I 12. Lønklasse, Sygeplejeassistenterne, laa Kommunens Lønninger betydeligt lavere end Staten og forskellige Byer, og da Assisterne havde et ret strengt Arbejde og en lang Arbejdstid, saa de hurtigt blev opslidte, havde man rettet noget herpaa, bl. a. ved at yde dem Betaling for Kost og Logi under deres Ferie. For Kontormedhjælpernes Vedkommende var indført den Forbedring, at Halvdelen skal rykke op i 6. Lønklasse. Angaaende Politiet mentes det jo, at Styrken var for lille, hvorfor der i stor Udstrækning blev ydet Betaling for Overarbejde og Ekstraarbejde; det Forhold havde man søgt at komme bort fra og faa en fast Ordning herfor; og det samme var Tilfældet for Brandvæsenets Vedkommende samt for Funktionærerne ved Ting- og Arresthuset. Ogsaa det kedelige Forhold med fri Læge og Medicin til Politiet vilde falde

bort, saa de maatte sikre sig gennem Sygekasserne ligesom andre Mennesker. Brandmændene var rykket op i højere Lønklasse, men samtidig var de 300 Kr. for forskudt Arbejdstid faldet bort, saa det blev i Virkeligheden det samme. Fyrbøder Rolander ved De gamles Hjem var ogsaa rykket op i Lønklasse, men samtidig bortfaldt hans Godtgørelse for forskudt Arbejdstid, saa hans Løn blev væsentlig den samme. Noget lignende gjaldt for andre Funktionærer, f. Eks. Undermestrene ved Belysningsvæsenet, der efterhaanden havde faaet saa meget Overarbejde, at de herfor fik ca. 700 Kr. aarlig; de var nu rykket op fra 6. til 5. Lønklasse, hvorefter Betalingen for forskudt Arbejde bortfaldt. I det hele taget vilde man søge at komme bort fra Overarbejde og saa hellere ansætte en Mand mere. Noget lignende var indført ved Vandværket og for flere Maskinassistenter samt Værkmester Jacobsen ved Belysningsvæsenet, som fik Titel af Driftsbestyrer. For Kontorfolkenes Vedkommende var der oprettet enkelte højere Stillinger, f. Eks. en Stilling som Kontorchef og 3 Fuldmægtige ved Skattekontoret og 2 Fuldmægtige ved Belysningsvæsenet; desuden foreslaas Assistent Brendstrup ved Kæmnerkontoret og Th. Nielsen ved Kirkegaardskontoret oprykket til Fuldmægtige. Endelig fandtes der paa flere Kontorer Stillinger som Bogholder og Kasserer, der ligeledes blev rykket op i Lønklasse. Ved Belysningsvæsenet blev Kabelmesteren sat i 2. Lønklasse. Angaaende 1. Lønklasse, saa havde Embedsmændene stadig gjort gældende, at de laa betydelig under Embedsmændene i flere andre Byer, og man var derfor gaaet med til at yde en Del af dem et personligt Tillæg udover deres Slutløn, saaledes til Stadsingeniøren 2500 Kr., og til Havneingeniøren 2000 Kr. Ligeledes var det gjort gældende, at 2. Lønklasse laa for lavt i Forhold til 1. Lønklasse, og da en Del her var Folk i ledende Stillinger, havde der været Tale om at sætte dem i 1. Lønklasse. Det var man imidlertid gaaet bort fra, og i Stedet for havde man hævet 2. Lønklasse samt foreslaaet et personligt Tillæg paa 1000 Kr. til Brandinspektøren og Bygningsinspektøren og 500 Kr. til Afdelingsingeniørerne Galthen, Damsgaard Jensen og Staarup, Driftsbestyrer Jacobsen paa Elektricitetsværket, Stadsgartneren og Sporvejsdirektøren, samt Driftsingeniør Flach. Hvis man saa paa, hvad det ny Regulativ betød for Kommunen, saa vilde det blive en Merudgift af 135000 Kr. aarlig, men samtidig var Tjenestemændenes Bidrag til Pensionsfonden sat op fra 4 % til 5 %, hvilket betød ca. 30000 Kr., og Besparselsen ved forskudt Arbejdstid blev mindst 15000 Kr., hvorefter den virkelige Merudgift for Kommunen skulde beløbe sig til 90000 Kr. aarlig. Af denne Stigning faldt ca. Halvdelen paa de Institutioner, der gav Indtægter til Kommunen, og man henstillede til disse at beregne denne Merudgift paa Driften, medens de ca. 50000

Kr., der var til Rest, maatte opføres paa Budgettet. Saafremt man ikke havde faaet Ændringen i 1928, vilde den faste Løn nu have udgjort 2. 501400 Kr., medens den efter det foreliggende Forslag blev 2. 243000 Kr., altsaa 258000 Kr. mindre; men hertil kom Reguleringstillæget, som tog en Del af Besparelsen. Angaaende Reguleringstillæget var der indført den Bestemmelse, at det kan opsiges om 2 Aar; Udvalget havde ønsket, at det skulde følge Statens Ordning, men det vilde Organisationerne ikke gaa med til; man enedes da om den foreslaaede Ordning, og det var muligvis ogsaa det fordelagtigste for Kommunen, for hvis Pristallet gik stærkt ned, havde man Ret til efter 2 Aar fuldstændig at bortskære Reguleringstillæget. For at have en Ventil til at sikre Kommunen var det bestemt, at der efter 5 Aar skal optages Forhandling om Lønregulativet; det var vel nok overflødigt med en saadan Bestemmelse, efter at Højesteret havde fastslaaet Kommunens Ret til Opsigelse, men der skete ikke noget ved at lade Bestemmelsen blive staaende, saafremt Ministeriet vilde gaa med dertil, for hidtil var Regulativet altid blevet approberet indtil videre. For Statens Vedkommende fandtes en Bestemmelse om, at for Embedsmænd med Tjenestebolig fradrages $\frac{1}{2}$ af Stedstillæget, men det Spørgsmaal var ikke nærmere drøftet for Kommunens Vedkommende. Et andet Spørgsmaal var Udflytterne. Man havde en gammel Bestemmelse om, at Folk, som flytter udenfor Kommunen, kan ikke forfremmes, men under de vanskelige Boligforhold havde man set gennem Fingre med, at nogle flyttede ud. Naar Byen engang fik Boliger nok, kunde man maaske drøfte dette Spørgsmaal nærmere og forlange Indflytning eller ogsaa unddrage dem Reguleringstillæget. Med disse Bemærkninger vilde Taleren paa Udvalgets Vegne anbefale Forslaget.

J. Chr. Møller anerkendte det store Arbejde, der laa til Grund for Forslaget. Taleren agtede ikke at stille noget Ændringsforslag, men vilde dog sige, at man meget kunde have ønsket, det var gaaet til den anden Side og var blevet en Nedsættelse i Stedet for en Forhøjelse, ogsaa fordi man nu levede i en Nedgangs- og Krisetid, hvor f. Eks. Priserne paa Landbrugsprodukter og meget andet var lavere end i 1914. Naar Lønnen nu alligevel var kommet saa højt op, kunde Taleren tænke sig, at Grunden dertil var, at man havde maattet tage for meget Hensyn til Organisationerne; saafremt man havde forhandlet noget mere frit, kunde det maaske i Stedet for en Forhøjelse paa 90000 Kr. være blevet en Besparelse paa det samme Beløb. Der var f. Eks. et Tilfælde ved Flytningen fra 7. til 6. Lønklasse, hvor det var bestemt, at Oprykningen skal ske efter Forhandling med Organisationerne. Men det var ganske ved Siden af, for de kunde jo ikke have noget som helst Kendskab til Vedkommendes Dygtighed, og det var uforstaaeligt, at Udvalget var gaaet med til en

saadan Bestemmelse. Taleren vilde ogsaa gerne vide, om det er Meningen, at f. Eks. Kontorcheferne ved Skattekontoret skal staa i Fagforeningen og forhandle paa Foreningens Vegne samtidig med, at de har ledende Stillingen indenfor Kommunen. De burde dog være paa Kommunens Side ved Forhandlinger. Angaaende de mange Fuldmægtige f. Eks. paa Skattekontoret, saa var det egentlig kun en Lønstigning, for de fik vel ikke andet Arbejde end hidtil. Her syntes Taleren, at man havde forbigaaet Assistent Christensen, som havde et meget vanskeligt og ubehageligt Arbejde ved Skatteopkrævningen. Han havde ganske vist været Fører for de Funktionærer, der førte Sagsanlæg mod Kommunen, men det kunde man næppe læste ham for; han burde komme i første Række ved Forfremmelserne, for det var vel ikke politiske Hensyn, der her skulde være det bestemmende. Angaaende 2. Lønklasse havde Taleren tænkt, at man kunde have sparet de mange personlige Tillæg, naar Lønklassen blev hævet, men det var maaske ikke muligt. Embedet som Sporvejsdirektør burde vel nok være i 2. Lønklasse, men det personlige Tillæg kunde nok være undgaaet, for han manglede dog en Del af de Kvalifikationer, der maa kræves til et saadant Embede, og han kunde ikke helt sammenlignes med Afdelingsingeniører, selv om han vist iøvrigt passede sine Ting godt nok. I det hele taget vidnede Regulativet om det, som Hr. Leonhard Hansen engang havde udtalt, at Aarhus var en socialdemokratisk styret Kommune.

1. Lønklasse var ikke for høj, naar man sammenlignede den med andre Byer, og en Kommunes Ledelse afgang i høj Grad af, hvor dygtige og tilfredse dens Embedsmænd er. Taleren vilde dog meget henstille, at man giver Stadsingeniøren et Tillæg paa 3000 Kr. i Stedet for 2500 Kr., da han saa vilde være tilfreds, og hans Stilling og hele Arbejde berettigede ham dertil. 8. Lønklasse laa langt over, hvad der kan tjenes i privat Erhverv, og dertil kom Pension og Ferie. Ved den sidste Overenskomst for private Arbejdere gik Lønningerne 6-8 % ned, saa Kommunens Arbejdere var langt bedre stillet; det var jo udmærket, blot Kommunen har Raad dertil, men for Tiden saa det ikke saa godt ud. Angaaende Overlægerne havde Taleren tidligere fraraadet at sætte dem i Lønklasse; det var alligevel sket, og de stod stadig i 1. Lønklasse; men man blev sikkert nødt til at lade de ældre Læger beholde deres hidtidige Stilling og Praksis. Taleren vilde anbefale Forslagets Vedtagelse i Betragtning af det store og vanskelige Arbejde, som det havde været at naa til en Ordning, og vilde blot rette en indtrængende Henstilling til Udvalget om at give Stadsingeniøren en yderligere Forhøjelse paa 500 Kr.

Holst-Knudsen pegede paa, at den Besparelse paa 30000 Kr., som Udvalget regnede

med ved Forhøjelse af Pensionsbidraget til 5 %, næppe var holdbar, for hele Forslaget medførte en betydelig Forøgelse af Pensionsbyrden. 2. Lønklasse forhøjedes med 800 Kr., og i de sidste Par Aar havde kun 80 % af Lønnen været pensionsgivende; samtidig var højeste Pension steget fra 2/3 til 42/60 af Lønnen; det betød for 2. Lønklasse en Forhøjelse paa 1250 Kr., i 1. Lønklasse 1386,67 Kr., og saaledes virkede det hele Regulativet igennem, saa den nævnte Besparelse paa 30000 Kr. gik sikkert rigelig med til den forøgede Pension. Taleren fandt en Opsigelsesfrist uheldig; naar Lønregulativet kan ændres af Byraadet med Ministeriets Tilladelse, burde der ikke være nogen Opsigelsesfrist, og Taleren vilde henstille at stryge den i Stedet for eventuelt at overlade det til Ministeriet. Ligeledes var det uheldigt med den meget omfattende Voldgiftsklausul; den var saa omfattende, at ethvert Spørgsmaal, der ikke gjaldt en enkelt Mands Krav paa Penge, kunde kræves for Voldgift, altsaa ogsaa selve Lønregulativet.

Leonhard Hansen vilde i Modsætning til Fabrikant Møller takke Lønudvalget, fordi det har taget Hensyn til Organisationerne; man levede i Organisationernes Tidsalder, og det kunde Byraadet heller ikke sætte sig udover. Taleren vilde ligeledes udtale en Anerkendelse af det vanskelige Arbejde, som Udvalget har udført, og Ordningen maatte i det store og hele kaldes tilfredsstillende baade for Tjenestemændene og Kommunen, idet der nu var skabt Ro og Arbejdskraft. Man havde ført adskillige Ting fra Kommunalvedtægten ind i selve Regulativet; f. Eks. Ansættelse og Forfremmelse af Tjenestemænd, Aldersbestemmelser, midlertidig Tjeneste i højere Stillinger m. m., hvilket var naturligt. Bestemmelsen om Løn i Sygdomstilfælde var meget human, idet det i visse Tilfælde kunde udstrækkes til 6 Maanedes. Det var rigtigt, at man fuldt havde gennemført Forhandlingsret og Voldgift i Stedet for at skulle gaa til Domstolene. I Virkeligheden var det ikke noget Lønregulativ i gammeldags Forstand, men en Overenskomst mellem Aarhus Byraad og Tjenestemandorganisationerne, der stillede begge Parterne paa lige Fod. Af nye Ting var indført Lønudbetaling forud, hvorefter der altsaa skal betales 2 Maanedes Løn paa en Gang, og det betød selvfølgelig en Udgift for Kommunen. Taleren havde forøvrigt aldrig kunnet se Berettigelsen af at betale en Løn forud, men det var vel gjort for at følge Statens Forslag. Fradraget for Forplejning havde hidtil været for højt; det var nu sat noget ned, men var endnu for højt; det var ogsaa retfærdigt at yde en Godtgørelse til Sygeplejeassistenterne under Ferie; naar man her havde sat 2 Kr. pr. Dag, var det en Retningslinie for de forskellige Udvalg. At forhøje 2. Lønklasse var naturligt, men i 9. og 12. Lønklasse laa Begyndelseslønnen for lavt, og det havde man vist været klar over, idet der

var sat 5 Løntrin for at komme op paa en nogenlunde anstændig Slutløn. Angaaende Reguleringstillæget var der indsat en Særbestemmelse, at for ugifte, der ansættes efter 1. Maj 1929, halveres Tillæget. Taleren vilde ikke protestere mod Bestemmelsen, da det jo ikke kunde nytte, men det var en uretfærdig Bestemmelse, og det stred mod Principet lige Løn for lige Arbejde. Spørgsmaalet om de forskellige Tjenestemænds Placering burde først være henvist til Udvalgenes Erklæring. Det var heldigt, at det meste Overarbejde og Betaling for forskudt Arbejdstid forsvandt; det var en social Fordel at afskaffe Overarbejde og i Stedet for ansætte flere Folk. Naar de forskellige Særoverenskomster blev trykt, blev de forhaabentlig tilstillet alle Byraadsmedlemmerne, saa man kunde faa Lejlighed til at sammenligne dem. Naar Pensionsbidraget var sat til 5 %, burde man samtidig have indført en Bestemmelse om, hvor stor en Procentdel Kommunen skal yde til Pensionsordningen, ellers medførte det blot, at dette Beløb hvert Aar skal lignedes paa Budgettet. Hvis det blev gjort, kunde man med Tiden opsamle et Fond, der kunde dække Pensionen; det skulde have været gjort for længe siden, saa havde man nu haft Midler dertil. Taleren vilde meget henstille, at man begynder at konsolidere et Pensionsfond, saa denne Udgift efterhaanden kan komme bort fra Budgetterne. Udvalget havde opnaaet, at Pensionsretten først begynder med det 35. Aar i Stedet for det 30. Aar, og at den fulde Pension opnaas efter 28 Aars Forløb, altsaa i en Alder af mindst 63 Aar. Taleren fandt, at Byraadet kunde være tilfreds med det foreliggende Forslag, som var tiltraadt af Tjenestemændene, for ingen var interesseret i at have en saadan Krig gaaende som i de sidste Par Aar, og Byens Borgere vilde sikkert forstaa det berettigede i, at Kommunen ikke følger de private Arbejdsgivere i uretfærdige Nedsikringer. Talerens Bemærkning om, at Aarhus skal styres socialistisk, havde nok været meget virkningsfuld, Fabrikant Møller kunde i hvert Fald ikke glemme den; men fordi en Kommune styres socialistisk, kan man nok lønne Intelligensen godt, og Taleren havde aldrig talt imod gode Lønninger til Embedsmændene; et Arbejde skulde betales med, hvad det er værd, og hvis f. Eks. Stadsingeniøren var 3000 Kr. mere værd, vilde Taleren stemme for at give ham det. Det var glædeligt, at Forhandlingerne om Lønsagen var ført i en urban Tone og med en god Vilje fra begge Sider for at faa det bedst mulige frem baade for Kommunen og for Tjenestemændene, og Taleren vilde udtale sin uforbeholdne Anerkendelse af Arbejdet og anbefale Forslaget til Vedtagelse.

K. Mousten kunde ogsaa have ønsket, at Udvalgene havde set Forslaget i Forvejen, men Udvalgets Formand havde udtalt, at for saa vidt der var et eller andet, man ønskede rettet, kunde det eventuelt ske senere, og med den Motivering vilde Taleren stemme for

Forslaget.

H. P. Christensen takkede for den Anerkendelse, som Udvalgets Arbejde havde mødt, og selv om et eller andet kunde være anderledes, tydede det paa, at Udvalget havde truffet det rette. Angaaende Fabrikant Møllers Udtalelser om Organisationerne, saa mente Taleren ikke, der var noget i Vejen for, at en Organisation udtalte sig om, hvem den gerne vil have rykket op; der stod ikke noget om, at Organisationen skal bestemme det, og i Almindelighed blev det vel saadan, at de ledende paa Kontoret gjorde Indstilling derom. De Folk, som stod i en højere og ledende Stilling, skulde selvfølgelig varetage Kommunens Interesser, men der var næppe noget at sige til, at de vedblev at staa i deres Organisation; i Reglen vilde Organisationerne vel ikke vælge overordnede Embedsmænd til at føre Forhandlinger for dem. Hvis Byraadet var enig om, at det vil være formaalstjenligt at yde Stadsingeniøren et Tillæg paa 3000 Kr., havde Udvalget næppe noget derimod. Naar der endnu ikke var forhandlet med Lægerne, var det sikkert, fordi de to gamle Overlæger ikke var interesserede i at komme ind under Lægeforeningens almindelige Bestemmelser, hvorved de vilde blive berøvet en Del af deres Ekstraindtægter. Af Hensyn til Pensionen var de sat i 1. Lønklasse. Angaaende Landsretssagførerens Bemærkninger om Pensionen, saa var det rigtigt, at den nu blev 42/60, men samtidig blev der ingen Pensionsret før det 35. Aar, og det medførte, at ingen kunde faa fuld Pension før det fyldte 63. Aar i Stedet for som nu 60 Aar, og det betød ikke saa lidt til den anden Side. Hvis Hr. Holst-Knudsen kunde ønske at faa sat et Maksimum for Pensionen, kunde det jo overvejes. Angaaende Leonhard Hansens Udtalelse om Reguleringstillæget, hvor senere ansatte ugifte kun faar Halvdelen, saa var det mere, end f. Eks. Staten yder, og da dette Tillæg ellers fulgte samme Princip som Dyrtidstillæget, var det vel forsvarligt at gøre nogen Forskel paa gifte og ugifte. Hvis man i Forvejen skulde have hørt alle Udvalgs Mening om Oprykningen, vilde det have gjort Arbejdet endnu vanskeligere; man havde rettet Forespørgsel i Tvivlstilfælde, men en almindelig Forhandling vilde have sinket Arbejdet alt for meget. Naar man havde indført Forudbetaling af Lønnen, var det, fordi baade Staten og mange Kommuner havde dette; hvis man satte de maanedlige Lønninger til et Beløb af 200000 Kr., vilde det betyde en Udgift for Kommunen paa 10000 Kr. i Rentetab. Angaaende Assistent Christensen paa Skattekontoret, saa vilde Taleren ikke være med til at straffe ham, men han var dog i Spidsen for de Folk, der havde paaført Kommunen mange Vanskeligheder og Udgifter, og naar han saa tilmed boede udenfor Kommunen, kunde Taleren ikke indse, at der var særlig Grund til at honorere ham derfor.

K. Mousten havde ikke noget imod, at de ugifte faar halv Tillæg, men der var et Misforhold her, idet de tidligere ansatte faar fuldt Tillæg, og det var ikke retfærdigt.

Holst-Knudsen fastholdt, at Stigningen af Pensionerne vil tage en Del af de 30000 Kr., og dertil kom ogsaa de 10000 Kr. ved Forudbetalingen af Lønnen. Voldgiftens Bestemmelser var alt for vide, for efter disse kunde faktisk alt kræves for Voldgift.

H. P. Christensen frygtede ikke for Voldgiftsbestemmelsen. Voldgift havde bestaaet i mange Aar uden at være brugt meget, og hvorfor skulde der blive flere Sager angaaende de maanedslønnede. Til Gengæld for den større Pension fik Kommunen den Fordel, at en Mand kan afskediges indtil sit 35. Aar uden at have Krav paa Pension.

J. R. Fanger mente ogsaa, man vilde spare de 30000 Kr. aarlig, men Besparelsen vilde gradvis blive mindre for hvert Aar paa Grund af de stigende Pensioner (Holst-Knudsen: det er rigtigt!). Angaaende Kontomedhjælpernes Ret til Forhandling, saa stod der i Bestemmelserne, at der skal være lige mange i 6. og 7. Lønklasse; der vilde sikkert kun blive Forhandling om Normeringen, men næppe om, hvilke Folk der skal oprykkes. En Enkeltmand kunde ikke kræve en Sag for Voldgift, da han ikke kan udnævne Voldgiftsmænd; det kunde kun Organisationerne gøre.

Borgmesteren vilde takke Lønudvalget, fordi det havde faaet en Ordning, saa denne Sag endelig var blevet færdig, saa maatte man nu se, hvorledes det vil virke. Det var sikkert en af de vanskeligste Sager, der havde foreligget. Taleren vilde henstille at tiltræde Forslaget, som det foreligger, ogsaa for Stadsingeniørens Vedkommende; det var vist det klogeste.

Forslaget vedtoges enstemmigt.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. september 1931 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Andragende fra Skoletandlæge Raunsund om et personligt Løntillæg.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

"Tilbagesendes Byraadet med Bemærkning, at Andrageren er ansat under Lønregulativets 1. Lønklasse med Lønanciennitet fra 1/10 1925, og at Lønudvalget finder, al der ikke er

Anledning til at foretage nogen Ændring heri."

Kunde ikke bevilges.

Uddrag fra byrådsmødet den 1. oktober 1931 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Indstilling fra Lønudvalget vedrørende forskellige af Havnens Tjenestemænds Lønforhold.

Fra Havneudvalgsmedlemmerne Chr. Nielsen og Niels Barnow forelaa følgende af det samlede Havneudvalg tiltraadte Forslag:

"Efter at vi undertegnede har gennemgaaet Skrivelse af 21/7 d. A. fra Aarhus Byraads Lønudvalg med Bilag, skal vi tillade os følgende Bemærkninger:

Havneingeniøren er i Fortegnelsen over Tjenestemændene kun tildelt Anciennitet fra 1/11 1922, d. v. s. hans Ansættelsesdato. Da han imidlertid konstitueredes i Embedet den 14/3 1922, mener vi, at der, jvf. § 5, Stykke «1»1«2» Tjenestemand's-Regulativet, bør tildeles ham Anciennitet fra sidstnævnte Dato. Endvidere indstiller vi, at hans ikke pensionsgivende Tillæg faar samme Størrelse som det, der er tillagt Stadsingeniøren, 2500 Kr. pr. Aar.

Ingeniør J. B. de la Cour, født den 26/11 1872, antaget $\frac{1}{2}$ 1920, foreslaas ligesom Ingeniør Fejlberg ved Brolægningsvæsenet ansat i 3. Lønklasse paa 2. Løntrin (Anciennitet 1/4 1928), hvorved hans Gage bliver $5500 + 540 = 6040$ Kr. imod 5700 nu. Det foreslaas endvidere at anbefale hans Andragende af 21. d. M. om Ansættelse under Pensions-Reglementet til Byraadet, jvf. Pensions-Regulativets §1,3. Stykke.

Ingeniør Mar. Overvad, født den 5/4 1899, antaget den 21/1 1924, foreslaas ansat i 4. Lønklasse med Anciennitet fra 21/1 1924. Hans Gage bliver da $5180 + 540 = 5720$ Kr. imod 5692 Kr. tidligere.

Ingeniør K. S. Okholm, født den 10/2 1902, antaget den 2/5 1930, foreslaas lønnet efter 4. Lønklasse, 1. Løntrin (Anciennitet 1/4 1931), $4500 + 540 = 5040$ Kr imod 4800 Kr. nu.

Belysningsmester J. Westergaard Rasmussen er opført i Regulativets 5. Lønklasse paa 1. Løntrin, hvilket er i Overensstemmelse med Havneudvalgets tidligere Ønske. Da der er sket en Del Ændringer i Lønregulativet, og Westergaard efterhaanden har faaet større og større

Ansvar, idet Ansvaret for, at Havnens Kraner og Ophalingsspil er i Orden, paahviler ham, og der tillige paahviler ham et betydeligt Arbejde og Ansvar, idet det paahviler ham at føre Regnskab for Benyttelsen af disse Kraner og Spil, tillader man sig at indstille, at der gives ham Anciennitet i 5. Lønklasse fra 1/4 1925, saaledes at hans Løn fra dette Tidspunkt bliver $4550 + 504 = 5054$ Kr. pr. Aar. Herved er der tillige taget Hensyn til, at der med Mandens Tilsyn med Kranerne og Belysning samt Sirener ofte har været forbundet et ret betydeligt Overarbejde.

Kaptajn S. P. V. Nielsen, født den 28/11 1872, ansat den 1/8 1910, foreslaas ansat i 5. Lønklasse som Skibsfører af 1. Grad med Anciennitet fra 1/4 1928, hvorved hans Løn bliver $4275 + 504 = 4779$ Kr., imod nu ca. 4245 Kr., hvortil kommer Procenter af de indsejlede Bugserpenge, for Tiden 4 %. Endvidere foreslaar man, at Havneingeniøren hvert Aar gør Indstilling til Havneudvalget om et passende Gratiale for ydet Overarbejde under Issituationer og lignende særlige Tilfælde.

For de forannævnte, der alle er maanedslønnede, foreslaas Gagen reguleret fra den 1/4 d. A.

Maskinmester B. V. Jessen, født den 13/6 1900, der siden 1928 har arbejdet i Havnens Tjeneste, foreslaas ansat som Maskinmester af 1. Grad i 5 Lønklasse med Anciennitet fra 1/9 1931, - $4000 + 504 = 4504$ Kr., - hvortil kommer Procenter af de indsejlede Bugserpenge, for Tiden 4 %". For denne Mand mener man ligeledes, at der bør gøres Indstilling om et passende Gratiale, ligesom for Kaptajn Nielsen.

Maskinmester S. P. Jensen, født den 20/5 1902, begyndte at arbejde ved Havnen 16/11 1929, foreslaas ansat som Maskinmester af 2. Grad med Løn efter 6. Lønklasse og Anciennitet fra 1/9 1931, - $3400 + 504 = 3904$ Kr., hvortil kommer Procenter af de indsejlede Bugserpenge, for Tiden 4 %.

Skibsfører S. M. Øvlisen, født den 30/4 . 1888 og midlertidig ansat 1/5 1926, foreslaas ansat fra 1/9 med Løn efter 7. Lønklasse og Anciennitet fra 1/9 1925. Hans Løn bliver da $3400 + 504 = 3904$ Kr., hvortil kommer Procenter af de indsejlede Bugserpenge, for Tiden 4 %.

Motorpasser H. C. Poulsen, født den 12/10 1894 og løst ansat den 1/5 1926, foreslaas ansat fra 1/9 1931 med Løn efter samme Klasse som Fyrbøderne, d. v. s. 7. Lønklasse med Anciennitet fra 1/9 1931, hvortil kommer Procenter af de indsejlede Bugserpenge, for

Tiden 2 %.

For de Mænd, der nyansættes ved Bugserbaadene, indstiller man, at der tages det Forbehold, at de skal bo nær Havnen efter Havneudvalgets nærmere Approbation.

Elektriker J. V. Dahl, som Lønudvalget i Erklæring af 23. Juli d. A. anbefaler at oprykke i 6. Lønklasse med Anciennitet fra 1/4 d. A., foreslaar man at stille helt lige med Sirenepasser Klein og ligeledes at tildele ham 200 Kr. om Aaret for Over- og Helligdagsarbejde.

For W. C. Opsynene, der for Tiden lønnes med 120,59 Kr. pr. Maaned, foreslaas Lønnen sat til 125 Kr. pr. Maaned.

Lodserne. Hvad disses Forhold angaar tillader man sig at indstille Havneingeniørens Forslag af 1. d. M. til Havneudvalgets Vedtagelse, idet man gør opmærksom paa, at det er umuligt al udbetale Lodsernes Løn forud efter den Lønningsmaade, som er vedtaget for dem. Af samme Grund foreslaar man at følge Havneingeniørens Indstilling, hvad angaar Udbetaling af Reguleringstillæget, saaledes at man i Aarets Løb udbetaler det til Lodsernes Minimumsløn svarende Reguleringstillæg og regulerer nævnte Tillæg efter Lodsernes Maksimumsløn + de 10 %", som udbetales af eventuelt Overskud, naar Regnskabsaaret er udløbet, d. v. s. den 1. April hvert Aar. Havneingeniørens Forslag til Skrivelse vedrørende Ændring af Havnens Forvaltnings-Reglements § 3 (Lodslønninger) anbefales ligeledes til Vedtagelse. - Naar det af den Oversigt, som er vedlagt Havneingeniørens Indstilling om Lodsernes Lønninger, synes at fremgaa, at Lønningerne er betydelig stigende, skyldes dette, at Lods- og Litzenpengene giver et ret stort Overskud, hvorved Lodslønningsparten kommer til at ligge væsentlig over Maksimum, d. v. s. 1/10 af Slutlønnen i Lønregulativets 3. Lønklasse."

Desuden forelaa følgende

FORSLAG

til Ændring af Havnens Forvaltningsreglement, § 3.

"Efter at der ved det ny Tjenestemands-Regulativ for Aarhus Kommune og Havn er indført 3 Løntrin, skal Havneudvalget herved anmode om, at der hos Ministeriet for offentlige Arbejder søges Approbation paa, at de to sidste Stykker i Havnens Forvaltnings-Reglement § 3 ændres saaledes:

"Havnens Lodsvæsen omfatter kommunalt ansatte Havnelodser, hvis Antal fastsættes af

Havneudvalget under Hensyn til, hvad Lodsningen efter dets Skøn kræver. De for Havnelodsning indkomne Lods- og Litzenpenge, med Fradrag af det fastsatte Oppebørselsgebyr til Toldvæsenet, deles, efter Fradrag af Løn til Fyrpasseren og af Procenter til Pensionskassen og Jollekassen, mellem samtlige Lodser, der lønnes med Parter den, der har størst Anciennitet ved Lodseriet, med 11, og de øvrige med mindst 8, stigende hvert 3. Aar med $\frac{2}{3}$ Part indtil 10 - ved lige Deling i saa mange Dele, som der tilsammen er Parter. Saafrømt den for hver Lods saaledes fremkomne Løn divideret med hans Antal Parter, er mindre end $\frac{1}{8}$ af Slutlønnen i det kommunale Lønregulativs 6. Lønklasse, forøges Størrelsen af hans Parter hertil ved Tilskud af Havnekassen; eller saafrømt den for hver Lods saaledes fremkomne Løn, divideret med hans Antal Parter, er større end $\frac{1}{10}$ af Slutlønnen i nævnte Lønregulativs 3. Lønklasse, formindskes Størrelsen af hans Parter ved Afdrag til Havnekassen af 90 %, af hvad den er større.

Forsaavidt Kommunens Tjenestemænd eller Pensionister erholder et ikke pensionsgivende Dyrtidstillæg eller Reguleringstillæg, tilkommer der Havnens Tjenestemænd saavel som Lodserne det samme."

Alt under Forudsætning af, at Indenrigsministeriet approberer det nye Tjenestemandregulativ."

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling: "Fremsendes til Byraadet med Indstilling om, at Havneingeniørens Lønanciennitet ændres til 1. April 1922, medens man ikke kan anbefale en Forhøjelse af det ham tillagte personlige Tillæg.

De øvrige af Havneudvalget i nærværende Skrivelse foretagne Indstillinger anbefales Byraadet til Vedtagelse, dog saaledes, at de til fast Ansættelse foreslaaede Personer skal efterbetale Bidrag til Pensionsfonden som følger:

Ingeniør la Cour efterbetaler for Tidsrummet 1/4 1926-31/3 1931 med 5 % af Kr. 5500,00 aarlig, hvorefter hans Pensionsalder regnes fra 1/4 1931.

Ingeniør Overvad efterbetaler for Tidsrummet 1/4 1929-31/3 1931 med 5 % af Kr. 5180,00 aarlig, hvorefter hans Pensionsalder regnes fra 5/4 1934.

Maskinmester Jessen efterbetaler for Tidsrummet 1/9 1929-30/9 1931 med 5 % af Kr. 4000,00 aarlig, hvorefter hans Pensionsalder regnes fra 13/6 1935.

Maskinmester Jensen efterbetaler for Tidsrummet 16/11 1929-30/9 1931 med 5% af Kr. 3400,00 aarlig, hvorefter hans Pensionsalder regnes fra 20/5 1937.

Skibsfører Øvlisen efterbetaler for Tidsrummet 1/9 1929-30/9 1931 med 5 % af Kr. 3400,00 aarlig, hvorefter hans Pensionsalder regnes fra 1/9 1934.

Motorpasser Poulsen efterbetaler for Tidsrummet 1/9 1929-30/9 1931 med 5 % af Kr. 3000,00 aarlig, hvorefter hans Pensionsalder regnes fra 1/9 1934.

Det er en Forudsætning, at der, forinden Ansættelsesbrev tilstilles de paagældende, af disse præsteres tilfredsstillende Helbredsattest."

H. P. Christensen henviste til Lønudvalgets Indstilling, hvoraf fremgik, at man i det væsentlige havde tiltraadt Havneudvalget Forslag. Man havde dog ikke anbefalet at forhøje Havneingeniørens personlige Tillæg til 2500 Kr. Der fandtes jo en Del Embedsmænd i 1. Lønklasse, som ikke havde faaet noget personligt Tillæg, og det vilde være uheldigt paa nuværende Tidspunkt at røre ved dette Forhold.

Borgmesteren ønskede ikke at gøre det mere besværligt for Lønudvalget, end det var i Forvejen, og Havnen kunde vel nok finde sig i at acceptere Lønudvalgets Forslag.

Lønudvalgets Indstilling vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 1. oktober 1931 - side 17

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Indstilling fra Lønudvalget angaaende Ændringer i de maanedslønnede Chaufførers Lønforhold.

Følgende Indstilling forelaa:

"Efter Forhandling med Chaufførernes Fagforening indstiller man til Byraadet, at de under Kommunen ansatte maanedslønnede Chauffører, som er ansatte under 8. Lønklasse (dog ikke 2. Desinfektør ved Marselisborg Hospital, som lejlighedsvis udfører Chaufførtjeneste) fra 1. November 1931 rykkes op i 7. Lønklasse, hvorefter de af visse Chauffører hidtil oppebaarne "Smørepenge", 2 Kr. pr. Dag for hver Dag, der køres, bortfalder.

Endvidere indstilles, at de af timelønnede Chauffører hidtil oppebaarne "Smørepenge og Uniformsgodtgørelse", 2,75 Kr. pr. Dag for hver Dag, der køres, nedsættes til 1,75 Kr. fra samme Dato, samt at samtlige Chauffører ved Kommune og Havn er forpligtede til uden

særligt Vederlag at indsætte Bilen i Garage efter endt Arbejde, samt, saafremt det efter Ledelsens Skøn findes nødvendigt at smøre, renholde m. m. Bilen udenfor normal Arbejdstid".

Indstillingen vedtoges.

Indstilling fra Lønudvalget i Henhold til Lønregulativets § 21 angaaende timelønnede Retorthusarbejdere, der overgaar til anderledes lønnet Arbejde.

Følgende Indstilling forelaa:

"I Henhold til Pensionsregulativet af 9. Juli ,d. A. henføres pensionsberettigede timelønnede Retorthusarbejdere i pensionsmæssig Henseende til det nuværende Tjenestemandregulativs 7. Lønklasse. Man maa imidlertid forudse Tilfælde, hvor saadanne Retorthusarbejdere efter en vis Tjenestetid overgaar til anderledes lønnet Arbejde, og efter Forhandling med de kommunale Arbejdsmænds Fagforening skal man derfor indstille, at pensionsberettigede timelønnede Retorthusarbejdere fra det Tidspunkt, de overgaar til anderledes lønnet Arbejde, i pensionsmæssig Henseende henføres til den Lønklasse, som de ved lignende Arbejde beskæftigede Arbejdere i pensionsmæssig Henseende er henført til, dog saaledes, at deres Pensionsindtægt ved Pensioneringen skal beregnes under forholdsmæssig Hensyntagen til de Lønninger, hvorefter de paagældende siden 1. April 1931 har ydet Bidrag til Pensionskassen.

Endvidere indstilles, at pensionsberettigede Lygtepassere, som oppebærer Ugeløn, i pensionsmæssig Henseende henføres til samme Lønklasse som Arbejdsmænd".

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 22. oktober 1931 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Indstilling fra Lønudvalget angaaende Lønordning med Kommunens Overlæger og Prosektor.

Følgende Indstilling forelaa:

"Efter Forhandling med "Foreningen af Sygehuslæger i Provinsen" indstiller Lønudvalget

følgende Lønordning med Kommunens Overlæger og Prosektor til Vedtagelse:

Samtlige Overlæger, nemlig: Strandgaard, Krebs, Rahlff, Lassen, Zahlmann og Bang samt Prosektor Gregersen, henføres til Tjenestemand-Regulativets 1. Lønklasses Sluttrin og undergives de i Tjenestemand-Regulativet og Pensions-Regulativet indeholdte Bestemmelser; dog gælder det for Overlæge Zahlmann, som er berettiget til Pension efter Pensions-Regulativets § 24, at kun 8000 Kr. af hans Løn er pensionsgivende.

Overlæge Bang tilstaaes et personligt ikke pensionsgivende Tillæg af Kr. 2000,00 aarlig.

Overlæge Lassen tilstaaes et personligt ikke pensionsgivende Tillæg af Kr. 4000,00 aarlig og bibeholder de hidtil aarligt oppebaarene Kr. 3000,00 for Arbejdet paa Tuberkulosestationen.

For Overlægerne Bang og Lassen gælder endvidere herefter, at de har fri Praksisret, men ingen Ret til Ekstrahonorarer for indenbyes Patienter, som behandles paa deres Afdelinger.

Overlæge Krebs tilstaaes et personligt ikke pensionsgivende Tillæg af Kr. 2000,00 aarlig, og den hidtidige Ordning angaaende hans Honorar for ambulant Behandling bibeholdes.

Overlæge Rahlff tilstaaes et personligt ikke pensionsgivende Tillæg af Kr. 9000,00 aarlig, hvorefter han giver Afkald paa Honorarer - (herunder dog ikke Honorarer for Udfærdigelse af Attester) - for Behandling af indenbyes Enestuepatienter samt udenbyes Enestue- og Fællestuepatienter, hvilke Honorarer som hidtil skal opkræves af Overlæge Rahlff men fremtidig indgaa i Kommunekassen.

Denne Lønordning indstilles til Vedtagelse med Ikrafttræden fra 1. Oktober d. A."

H. P. Christensen forelagde Indstillingen. Der var ført en Del Forhandlinger med Lægeforeningen, og nu var man endelig enedes om det Forslag, der forelaa. Angaaende Lønnen til Overlægerne Rahlff, Krebs, Lassen, Bang og Zahlmann henviste Taleren til den foreliggende Indstilling. For Overlæge Strandgaards Vedkommende havde man ikke gjort nogen Forandring, dels fordi han nu var 62 Aar gammel, og dels fordi det var vanskeligt at fastsætte bestemte Takster paa kirurgisk Afdeling, hvor Operationer betaltes meget forskelligt efter vedkommendes økonomiske Forhold. Alligevel haabede man at kunne faa en mere fast og retfærdig Ordning, naar der kom en ny Mand i Stillingen. For Prosektor Gregersens Vedkommende var der heller ikke sket nogen Forandring; han stod i 1. Lønklasse, men tjente vist lige saa meget udenfor Kommunen. Forslaget betød en

Merudgift for Kommunen paa 8-10000 Kr., men naar man saa paa, hvilke Lønninger der betales Overlægerne andre Steder, f. Eks. i Byer som Aalborg, Gentofte, Odense og Skive, hvor den laa mellem 18000 og 24000 Kr., maatte den foreslaaede Ordning kaldes tilfredsstillende for Kommunen, og Taleren vilde anbefale den til Vedtagelse.

J. Chr. Møller kunde tiltræde Forslaget, som maatte siges at være en god Ordning for Kommunen. Sagen var jo saaledes for Lægernes Vedkommende, at hvis man vil have de dygtigste Mænd, maa man ogsaa betale derfor, og Taleren havde i Virkeligheden ikke tænkt sig det muligt at opnaa en saa fordelagtig Ordning for Kommunen.

Borgmesteren bemærkede, at der vist vilde blive en ret stor Stigning paa Lønningskontoen til næste Aar. Taleren skulde dog ikke bebrejde Lønudvalget noget; det havde været et strengt Arbejde at faa alle disse Lønforhold bragt i Orden.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 19. november 1931 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Ansøgning fra Brandinspektør A. J. Bredal om et Anciennitetstillæg.

Lønudvalget anbefaler, at der fra 1. Januar 1932 gives Brandinspektøren Lønanciennitet fra 1. April 1925.

H. P. Christensen meddelte, at man under Hensyn til Andragerens lange Tjeneste ved Brandvæsenet anbefalede at give ham saa megen Anciennitet, at han om 2 Aar kommer paa højeste Løntrin.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 7. januar 1932 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Andragende fra Maskinmester

verd Havnen, S. Jensen, om Ændring' af hans Lønanciennitet.

Lønudvalget foreslaar, at Ancienniteten beregnes fra 1/12 1929.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. februar 1932 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1931)

Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende de i Tjenestemands- og Pensionsregulativet indeholdte Bestemmelser for Havnens Tjenestemænd og faste Arbejdere.

Toges til Efterretning.

Skrivelse fra Fællesrepræsentationen for Foreninger af maanedslømtede Funktionærer og Arbejdere i Anledning af Byraadets Vedtagelse af 28. Jannar angaaende Tjenestealderberegningen.

Følgende Skrivelse forelaa:

"Vi anerkender herved Modtagelsen af Aarhus Byraads Skrivelse af 1. Februar d. A. med Meddelelse om Byraadets Vedtagelse af 28. Januar efter Indstilling fra Lønudvalget.

Vi skal meddele, at det er med Forundring, vi modtager dette, idet Organisationerne for Øjeblikket ligger i uafsluttede Forhandlinger om Fastansættelse af en Del af vore Medlemmer, og at vi efter Aftale har tilstillet Lønudvalget Forslag herom i Overensstemmelse med Forudsætningerne ved Forhandlingerne om det ny Løn- og Pensionsregulativ.

Da vi ikke kan overse Virkningerne af den af Byraadet trufne Vedtagelse, maa vi lage Forbehold, saafremt denne maatte influere paa den endelige Ordning af vore nævnte Medlemmers Ansættelsesforhold."

Borgmesteren henstillede at tage Sagen til Efterretning, saa maatte man jo se, hvorledes Sagen udvikler sig. Det syntes, som om Foreningen vil spille Overbyraad, men det var

maaske Tidens Løsen.

Toges til Efterretning.

